

CATALUNYA RELIGIÓ

VERSÍO EN PAPER | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 30 DE NOVEMBRE DEL 2018 | Número 18

PÀG. 3 | JESÚS RENAU

Tinc dubtes

PÀG. 9 | GRUP SANT JORDI

L'esperança com a missatge polític

PÀG. 12 | MUSEU DE SOLSONA

El polèmic trasllat
de les esteles-menhirs al Miracle

PÀG. 16 | MICROMECCENATGE

A Riudoms són més forts que el llamp

PÀG. 18 | ESCOLA PIA

'Afluents', el projecte d'acompanyament
per a famílies nouvingudes

PÀG. 20 | ADORATRIUS

El tràfic de dones: una forma invisible
de violència de gènere

**Marga Pedraz: "Tant servei és ser general de congregació
com cuinar per a les germanes" | PÀG. 5**

PÒRTIC

Sempre disponibles. Aquesta setmana publiquem un nou testimoni de vida consagrada. De les responsabilitats més altes de la congregació a tornar a la més petita comunitat. Aquest és el model de servei de la vida religiosa. Bon inici d'Advent a tothom i especialment a tots els qui intenten seguir aquest model de donació als altres. Fer-se petits com l'infant que esperem.

SUMARI

3 Panoràmica

Tinc dubtes, per Jesús Renau

5-22 Actualitat

Marga Pedraz: "Tant servei és ser general com cuinar per a les germanes"

La Jornada Sant Jordi afirma l'esperança com a missatge polític

El polèmic trasllat de les esteles-menhirs al Miracle

A Riudoms són més forts que el llamp

'Afluents', el projecte d'acompanyament per a famílies nouvingudes

El tràfic de dones: una forma invisible de violència de gènere

23 Recull de premsa

Les obres de la Franja - Música coral - El tren de la solidaritat -

Pregària per evitar deportacions

24 Agenda

Jonàs - Recés d'Advent - Recés de Nadal - Taller monàstic - Diorames

25 La setmana a les xarxes

Fotografia: GaborfromHungary / Morguefile.

Tinc dubtes

Per Jesús Renau
a *Visió positiva*

Tens dubtes? Jo també... i molts, per cert!

Ens referim a dubtes sobre els dogmes, les creences i fins i tot moltes expressions litúrgiques i fets d'església.

Qui diu que no té cap dubte, que ho té tot clar, potser ha rebut el que en diuen "ciència infusa", o segurament podem dubtar de la seva afirmació. Què amaga, conscientment o inconscient?

Sense dubtes no hi hauria teologia, ni recerca del sentit de moltes paraules de l'Es-criptura, ni discerniment espiritual per cercar el que Déu vol de nosaltres. Gràcies

al fet que algú va dubtar es van escriure els millors llibres, es van intentar expressar les millors poesies, es va comunicar al millor possible la fe a diverses cultures i es va anar als sentiments i al cor de moltes persones per poder discernir els camins de l'Esperit.

És humà dubtar, és intel·ligent, és humil, és honrat i és una manera d'anar entrant pels camins de les veritats per a les quals mai s'acaben de trobar les millors expressions en els nostres llenguatges.

Una obra d'art por aclarir molts conceptes, el mar pot ser el diccionari que expliqui mi-

llor moltes dimensions de la vida, i l'amor dona certeses o desenganys indefinibles.

La fe en Jesús és el nucli central del cristià. Crec en Tu, Senyor; ets model, ets guia, ets a prop, "camí, veritat i vida", ens comuniqués el teu Esperit, ets esperança i ens mostres el Pare.

Tenim dubtes. Però creiem. La fe no és el resultat d'equacions ni de demostracions metafísiques; és un do rebut, que guardem amb molt d'agraïment en la profunditat del nostre cor, i que ens mou a viure amb

possible plenitud i joia. Creiem, gràcies a Déu, i tenim dubtes. Anem caminant, i entenent o dubtant. La fe va acompanyada de dubtes en algunes o moltes creences. Precisament això ens porta a pregar, a estudiar, a recercar, a participar, a créixer. Un aclariment moltes vegades obre la porta a noves preguntes. És fantàstic!

"Crec, Senyor, però ajuda la nostra fe."

JESÚS RENAU | [LLEGIR AL WEB](#)

Marga Pedraz: "Tant servei és ser General de Congregació com cuinar per a les germanes"

Mollet del Vallès compta amb una única congregació religiosa a la seva població, les religioses de la Companyia de Maria. Fa més d'un segle que les germanes hi son a través de la comunitat i l'escola concertada. Una comunitat que pretén ser testimoni de fraternitat i acollida i que

compta actualment amb vuit religioses de la Companyia de Maria. Fins allà ens hem desplaçat per parlar amb la religiosa **Marga Pedraz**, un altre dels testimonis de la 'Sèrie dels ex'. Un exemple més de religioses i religiosos que sempre estan disponibles.

La Marga ens rep a la porta de la comunitat amb un gran somriure. Ens abraça mentre ens condueix cap a l'ascensor i ens explica que les germanes viuen sobre l'escola, a tocar de la part d'infantil, tot i que amb espais independents. Un cop dins la comunitat ens ensenya el pati escolar, que es veu des de les finestres, mostra orgullosa com de moderna i bonica ha quedat l'escola amb la pintura actualitzada i ens insisteix en el fet que no entén perquè ella hauria de merèixer un dels nostres articles. Ara sabreu el perquè.

Sortir de la pròpia terra

Nascuda a Salamanca en el si d'una família cristiana, la Marga, la gran de sis germans, va anar a escola amb les Jesuïtines. Estudia a la universitat la carrera de Filologia Romànica i és a quart curs de carrera quan la idea de ser religiosa pren forma d'una manera seriosa. Tot i tenir un gran record de la seva escola i les jesuïtines, decideix que la seva opció de vida necessita d'una radicalitat i que cal trencar amb tot el que coneix, "sentia una crida a deixar de ser la 'Marga Pedraz' d'aleshores" i allò la porta a fer el noviciat amb la Companyia de Maria a Urduña, al País Basc, on no coneixia ningú. "Ara que rellegeixo la meva vida me

n'adono que sempre ha hagut com una línia de fons, un 'surt de la teva terra', que va començar en aquell primer moment”.

Posteriorment l'envien a Madrid a fer el Doctorat, l'acaba i l'envien a La Corunya. “Uns anys preciosos”, afirma Pedraz, en què es va materialitzar el seu desig que l'entrega a Déu passava per oferir el que tingués, “i a mi això em semblava que passava per l'educació, tenia una vocació d'educadora molt gran”. Cinc anys més tard, l'any 1972, la destinen a Saragossa per ser mestra de novícies, al barri de Torrero.

“Va ser una experiència molt bona perquè en aquella comunitat anàvem una de cada província -aleshores eren cinc províncies- i teníem una petita escola dins el noviciat per infants de primària”. Una època de treball en equip, “un altre dels dons que el Senyor m'ha concedit, el treball en equip”, i als tres anys la tornen a enviar a Galícia per formar part de l'equip provincial, encarregant-se sobretot de la formació.

Responsabilitats al govern

L'any 1978 la nomenen provincial de Galícia, i ho és durant vuit anys. Quan acaba el

període de vuit anys com a provincial l'envien a Roma, a formar part de l'Equip General com a Consellera durant sis anys, fins que l'any 1991 surt escollida General i ho és durant dotze anys, fins al 2003.

“Assumir el càrrec de General em va costar molt, sincerament”. A cada lloc on era la Marga s'hi sentia molt a gust, però ara que rellegeix els esdeveniments afirma que ha estat com si a la vida Déu li hagués anat dient “ves més enllà, segueix una mica més enllà”. A Galícia se sentia plenament a gust sent provincial, tenia molta relació amb altres congregacions, amb professors de l'escola, amb antics alumnes, amb les comunitats. “De sobte toca anar a Roma, toca pensar en universal, amb unes persones que potser no coneixes massa, i al primer moment em vaig espantar”.

General de congregació

La Marga aleshores va discernir aquell nou encàrrec i va entendre que hi havia una línia que li havia anat travessant sempre tot, “la línia educativa”. Quan va entrar a formar part del govern com a consellera pensava que si ella havia entrat a la Companyia era per viure l'educació, i ara tocava fer Govern.

“El Govern, tal com nosaltres l'entendem, segueix sent una tasca formativa, és estar al costat de cadascú, ajudar a créixer que és molt del nostre carisma, en qualsevol situació i realitat, i això al final és apassionant”. Recorda aquella època amb felicitat, “em queda el cor ple de noms”, una experiència maca veure que la gent l'ha sentit propera i que tot i deixar de ser General “segueixes sent Marga Pedraz”.

Del tràfec de la responsabilitat a la calma d'un poblet petit a Granada, Huétor Vega. És en aquella època quan comença la tasca que des d'aleshores l'ha anat acompanyant fins ara, crear i coordinar a diferents nivells la Xarxa Laïcal de la congregació. A l'últim Capítol com a General l'any 2003 la congregació comença una feina amb els laics de manera més formal. Es crea la Xarxa Laïcal de la Companyia amb l'objectiu de concretar la missió compartida i sobretot compartir l'espiritualitat pròpia de la congregació, compartint, vida, espiritualitat i carisma. “Em manen aleshores posar-ho en marxa i coordinar-ho, i tots aquests anys, des del 2004 que és quan va començar la Xarxa, és la tasca que he fet més de fons, des del lloc on m'hagi tocat viure”.

cies d'Espanya". És actualment la superiora de la comunitat, que compta amb vuit germanes. El primer any va anar a Càritas a fer classes a persones immigrades, i actualment es dedica a preparar formacions per a altres congregacions que li demanen o acompanyant capítols generals d'altres ordes i congregacions. Continua formant part de la Xarxa Laïcal que es reuneixen sovint a Barcelona i preparen exercicis, formacions o reunions d'acompanyant. I no es pot oblidar la feina diària de casa, de comunitat. "Avui, per exemple, m'ha tocat cuina a mi, em toca els dijous, tot i que hi ha diumenges que també perquè és rotatiu entre les vuit germanes. Una vida normal, de família, quotidiana, amb baralles i alegries".

Al poblet de Granada viu durant dos anys i després arriba a Madrid, a una comunitat petita, de tan sols quatre germanes, "una de les millor experiències de la meua vida, molt a prop del barri de Ciudad Lineal". Portava allà el tema de la Xarxa Laïcal i també feia classe a dones adultes, un projecte d'escola d'adults que la Companyia fa dins els locals de l'escola al barri del Pilar. Dones que van emigrar de nenes cap a Ma-

drid després del franquisme i que no sabien ni llegir ni escriure. "Una gran felicitat aquella escola, que recorda la idea fundacional de la nostra congregació però viscuda actualment".

Aterratge a Catalunya

L'any 2014 la destinen a Catalunya, a la comunitat de Mollet, on és actualment la directora. "He estat de fet a les cinc provín-

I és que per Marga Pedraz la vida religiosa té un plus. "Tenim clar perquè som religioses. Un no està en una comunitat per una persona en concret, en comunitat un viu la riquesa de la complementarietat, no cal ser totes iguals".

Creu que la vida religiosa ha d'anar canviant cap a una forma "fonamentalment de testimoni de la fraternitat", per mostrar

“que es pot construir des de Jesús una fraternitat on cadascú té el seu lloc”. Alhora, explica que en ple segle XXI cal també entendre bé els vots de pobresa, obediència i castedat. Es tracta d'entendre la desapropiació d'un mateix per trobar-se amb l'altre, i això no vol dir que no es tinguin béns o relacions normals amb la gent.

“L'obediència, per exemple, vol dir obediència al projecte de vida al què un s'ha sentit cridat i amb el què t'has compromès. Si jo m'he compromès a que la meua vida estigui totalment donada al Regne és nor-

mal pensar que no quedi altra que acceptar el que vol la congregació de mi, no?”. Això, per Pedraz, suposa un tipus de pobresa i no ser jo el centre. “Jo em sento aquí totalment lliure, per estimar, per entregar-me, per trobar sentit a la vida”, reconeix.

I tot i haver voltat per molts llocs i moltes comunitats Pedraz afirma que “a qualsevol comunitat que vaig el que visc sempre és acollida fraterna, em sento com una germana més”. I és que per aquesta religiosa de la Companyia de Maria tenir càrrecs dins una congregació “és un servei”, “i tant

servei és ser General com cuinar avui unes verdures per a les meves germanes”.

Després de rellegir la seva vida Pedraz se sent feliç i realitzada. “El Senyor m'ha anat conduint, em sento una dona realitzada i estic convençuda que si no hagués optat per la vida religiosa potser no hagués desenvolupat tantes potencialitats personals. Son molts els reptes que la vida m'ha ofert”.

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

La Jornada Sant Jordi afirma l'esperança com a missatge polític

La foto és gairebé la de cada any al mateix lloc, però corregida i augmentada. La XIV Jornada Sant Jordi s'ha celebrat aquest dissabte a l'Hotel Alimara de Barcelona amb gairebé 200 assistents i amb noves entitats convocants. Des de la primera edició de 2004 promoguda des del Grup Sant Jordi pel bisbe **Joan Carrera**, s'hi ha anat sumant els Equips de Pastoral Política i Comunicació, la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, el Consell de Laics dels Caputxins de Catalunya, i Justícia i Pau. La Jornada sobretot ha esdevingut un espai de trobada de diversos sectors de l'Església catalana però també s'hi ha sumat participants del País Basc, de Madrid, de les Balears i, aquest any amb un grup més nombrós, del País Valencià.

El tema d'aquest any era "Política i esperança". El cardenal **Lluís Martínez Sistach** va obrir la jornada destacant les "diferents

realitats eclesials presents" i recordant com el bisbe Joan Carrera sempre havia promogut la participació dels laics en la política. "Els laics cristians encara estan massa tancats en l'Església i poc presents en el món", va afirmar el cardenal. La seva presència ha contribuït a fer "una política amb majúscules que sempre va lligada a l'esperança".

En l'obertura, el filòsof **Josep Maria Esquirol** va remarcar la importància del testimoni coherent en la societat "que fa lluir una llum en la foscor". També va destacar la diferència entre poder i autoritat: "El poder te'l dona el càrrec o els diners. L'autoritat només la té aquell a qui li reconeixen els altres: te la donen els altres".

Com a consiliari del Grup Sant Jordi, el jesuïta **Enric Puig** va fer una crida a "no quedar-se en la superficialitat" i va recordar "el

paper profètic que ha tingut l'Església". El director general d'Afers Religiosos, **Marcel·lí Joan**, també va participar en la inauguració i va recordar els dirigents polítics catalans exiliats i a la presó, especialment aquells que sempre han mostrat les seves conviccions cristianes i implicació en grups eclesials.

L'esperança indispensable

Les dues conferències centrals de la Jornada i el debat del matí el van protagonitzar els teòlegs **José María Castillo** i **Francesc Torralba**. Les dues intervencions van posar l'accent en la necessitat de l'esperança per canviar el món i com a condició indispensable dels cristians.

Castillo va reivindicar una Església més fidel a l'Evangelí i centrada en Jesucrist, oposada als episodis en els quals "l'Església ha marginat l'Evangelí". "A l'Església només hi té lloc l'esperança per la seva fidelitat a l'Evangelí. Una església que no és fidel a l'Evangelí no té dret a l'esperança", va insistir Castillo. Alhora, va remarcar la centralitat de Jesús perquè "Jesús és el que nosaltres podem conèixer de Déu, del

transcendent, d'allò que hi ha al límit del nostre coneixement".

Francesc Torralba va descriure una esperança no ingènua i que "també contempla la contrarietat". Va explicar dues condicions necessàries d'una esperança que no sigui ingènua i que ha fomentat l'Església: "L'esperança suposa comunitat i continuïtat institucional: saber que som molts i que no estem sols". Per això, "un es desespera quan no veu a qui passarà la torxa".

Aquesta idea d'esperança comunitària i intergeneracional permet "anar més lluny si ajuntem l'experiència dels qui ens han precedit amb l'empenta i l'energia dels qui van apareixent". Aquesta "esperança que fa caminar el món" és la que ha d'evitar convertir-nos en "l'espectador que només contempla atònit com es desmunta el món i que, a més, critica el qui prova de fer alguna cosa per evitar-ho". Una demanda d'implicació que ha accentuat en les seves propostes el **papa Francesc**.

A la tarda es va fer una taula rodona sobre la imatge pública de l'Església. Es va posar de manifest la dificultat de transmetre una imatge esperançada de l'Església pels seus propis errors i pecats i pels prejudicis amb què es jutgen moltes de les seves actuaci-

ons. Hi van participar **Agustín Rodríguez**, rector de la parròquia de la Cañada Real de Madrid; **Cristina Orduña**, delegada episcopal de Mitjans de Comunicació d'Urgell; **Jordi Roigé**, director d'Animaset; i **Gisela Pruna**, jove de la Prelatura de l'Opus Dei.

No prescindir de la política

En les conclusions de la Jornada, **Carles Armengol**, president de la Lliga Espiritual Mare de Déu de Montserrat, va reconèixer que "hem parlat més d'esperança que de política, però l'esperança també és un missatge polític". Com han recordat diversos papes, "la política és una de les formes més altes d'exercir la caritat" quan s'enfoca al bé comú i al servei als altres. Per això, Armengol va remarcar "s'ha de canviar la política, però no podem prescindir-ne: el discurs antipolític és molt perillós i llavor dels populismes i la confrontació".

Com a exemple d'aquest compromís, va recordar la figura de diversos cristians catalans com el cardenal **Francesc Vidal i Barraquer** i **Manuel Carrasco i Formiguera**. Armengol, també va destacar la sintonia de les intervencions amb les reformes del papa Francesc, al qual cal reiterar públicament el suport.

El polèmic trasllat de les esteles-menhirs al Miracle

Poc s'imaginaven des del projecte Gegants immortals del Museu Diocesà de Solsona que el **trasllat de les cinc esteles-menhirs** generés tant d'interès i preocupació. El Roc de la Maredeu, a El Miracle, n'és un cas singular. Lluny de restar oblidat i abandonat, s'ha mantingut com a espai d'expressió de la fe connectada a l'entorn i la natura. Els responsables del trasllat insisteixen en què l'operació s'ha fet per assegurar-ne la conservació i que no està decidit el destí final de les peces.

“No són només pedres, tenen un fons de transcendència”, diu **Ramon Ribera**, monjo benedictí i responsable de la Casa d'Espiritualitat del Miracle. “Més enllà de ser un objecte d'estudi, avui hi ha persones concretes que tenen en aquestes pedres una referència espiritual”, explica. “Al Roc

de la Maredeu s'hi fan coses realment transcendents”, valora. Des d'anar a veure sortir el sol, passant pels cursos de natura i espiritualitat –que des del 2008 organitza la Casa d'Espiritualitat del Miracle–, el postgrau Significats i Valors Espirituals de la Natura –que **des del 2016** ofereix la Universitat de Girona–, així com ofrenes a Déu o eucaristies.

Aquests valors immaterials es van posar sobre la taula en el torn obert de paraula que diumenge va tenir lloc durant la **sessió divulgativa** per parlar d'aquestes esteles i estàtues-menhirs. Una setantena de persones es van reunir a l'Espai Barroc del Miracle per escoltar les aportacions dels arqueòlegs **Araceli Martín**, que va presentar el context cultural prehistòric, **Andreu Moya**, que va parlar de les esteles en el context català, i **Joan López**

del seu context a Europa. Al diàleg posterior van intervenir **Jaume Bernades**, antic director del Museu i impulsor del projecte; **Joan Solà**, alcalde de Riner; **Màrius Codina**, veí i exrestaurador del Museu; i un grup significatiu de veïns de la zona, amics de la casa del Miracle i professors i antics estudiants del **postgrau** de la Universitat de Girona, que mantenen el vincle a través de la plataforma NaturaLitat. Entre els quals, Ramon Ribera, **Laura de Castellet**, **Assumpta Pagès**, **Marta Bellpuig** i **Marta Aymerich**.

Pel retorn dels originals a la natura

Aquesta darrera setmana la plataforma Naturalitat ha impulsat la **campanya 'esteles-menhirs in situ'**, que ja té 367 signatures en el moment de publicar aquest article. Demanen al Museu el retorn de les esteles al seu espai original i "que sigui al Museu o bé a la Casa Gran del Miracle on es puguin conèixer a través de rèpliques, maquetes o fotografies, i no a l'inrevés".

Consideren que "les esteles recordaven la trama d'un espai geogràfic sagrat" i apunten que hi ha "una inalterada relació íntima entre la natura, l'espiritualitat i el patrimoni".

En concret, parlen del Roc de la Maredeu com a "referent espiritual i emocional" i expliquen que "seguia essent utilitzat fins avui per a fer-hi celebracions litúrgiques cristianes, com a espai contemplatiu o simplement de referent espiritual i emocional per part de veïns, visitants i amics de la casa d'Espiritualitat del Santuari".

La conservació com a prioritat

La coordinadora tècnica del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona, **Lídia Fàbregas**, subratlla com a prioritats del projecte l'estudi i la conservació de les peces i insisteix amb què el retorn de les peces originals dependrà del seu estat de conservació. "Mai hem dit quin serà el destí final d'aquestes peces un cop estudiades i restaurades". I aquí rau la polèmica. "Des del museu tenim molt clar que aquestes peces han de retornar al territori d'on provenen, ja sigui en forma de còpia o d'original; però no podem en quina forma poden retornar fins que no sapiguem en quin estat de conservació es troben".

El trasllat: "un lamentable despropòsit"

L'especialista en protecció d'espais sagrats de la Unió Internacional per la Conservació

de la Natura (**UICN**) **Josep Maria Mallarach** s'ha mostrat crític amb aquesta primera fase del projecte: "El trasllat d'aquestes esteles i els motius que han donat són un lamentable despropòsit, una demostració més de la profunda desconexió que hi ha entre el patrimoni natural i cultural". Ma-

llarach representa a la UICN en el comitè directiu de la **Iniciativa d'Espais Patrimoni Mundial d'Interès Religiós**, promoguda pel Centre de Patrimoni Mundial d'UNESCO a partir de 2010.

“La geografia sagrada mereix respecte”, defensa el professor Mallarach. I recorda que el **papa Francesc**, a l'encíclica *Laudato si'*, recomana “recuperar una relació contemplativa amb la natura”, anima a pregar a la natura, seguint l'exemple de Jesús, i que acaba amb dues pregàries, una amb la na-

tura i l'altra per a la natura. “Aquest és, en el fons, el valor espiritual d'aquestes esteles: un recordatori d'una geografia sagrada, vinculada a la visió d'un món sacralitzat, que tenien els nostres avantpassats del neolític”. Considera que “avui dia es pot posar en valor i explicar molt millor a la societat contemporània des dels mateixos llocs on varen ser col·locades -mai a l'atzar- que no pas des de la sala d'un museu”.

Entendre la geografia sagrada

El filòsof **Jordi Pigem** també coincideix amb què les esteles-menhirs són “icones de geografia sagrada”. També és professor del postgrau sobre natura i espiritualitat, que dirigeix Josep Mallarach, en el marc del qual s'organitzen tres cursos d'especialització cada any a El Miracle. Pigem defensa l'estudi i la restauració de les esteles, però considera “que el lloc que els correspon no és cap museu sinó l'entorn natural precís en el qual van ser col·locades”. I hi afegeix: “A Anglaterra seria inconcebible reubicar les pedres de Stonehenge o Avebury en un museu”.

Mallarach recorda a tot Europa milers de megàlits es troben en aquestes condicions:

“Hi són des que es els nostres avantpassats els varen col·locar, sovint en indrets curiosament escollits” i que per a estudiar-los no ha fet falta traslladar-los. Per contra, Fàbregas posa França com a exemple on “és habitual trobar menhirs dins de museus amb l'objectiu de preservar-los”. Pigem no comparteix aquesta visió: “L'Estat francès, amb el seu laïcisme bel·ligerant, no és un model a l'hora d'entendre la dimensió religiosa o espiritual del patrimoni”.

Des de la Casa d'Espiritualitat del Miracle Ramon Ribera entén que “la intenció dels arqueòlegs és molt bona; però es podria haver fet d'una altra manera, no tant per sorpresa”. És conscient del treball minucios dels tècnics, però remarca que “la qüestió és si calia treure-les del lloc per estudiar-les”.

Fàbregas explica que van descartar fer l'estudi in situ per raons econòmiques: “No té el mateix cost treballar la restauració a terreny in situ que fer-ho amb totes les peces juntes en un mateix espai”. I hi afegeix que es van traslladar “per poder-les tractar de la millor manera possible”.

Poc diàleg amb els agents del territori

L'equip del Museu reconeix que, pel que fa a l'ús, "el cas més icònic és el Roc de la Marededéu del Miracle". "Nosaltres sabíem que això existia", diu Fàbregas. Malgrat tot, assegura que van obtenir "el permís dels propietaris, els ajuntaments n'estaven tots al corrent i el procés ha sigut molt transparent", assegura Fàbregas.

Recorda així que el mes de juny es va convocar una roda de premsa per explicar el projecte. En el cas del Roc de la Marededéu, tenien el permís del propietari, que és el bisbat de Solsona, i la comunitat de monjos del monestir n'estaven al corrent. Malgrat tot, la coordinadora del projecte, reconeix "l'error de no parlar amb els agents implicats del territori a l'hora de fer el trasllat i efectuar la primera part del projecte".

El Museu valora positivament el diàleg iniciat diumenge. "La conclusió és que tenim un objectiu comú: preservar aquests elements arquitectònics i patrimonials", diu Fàbregas. Són conscients que "hi ha gent que valora les peces pel lloc on es troben i per la seva interacció amb el territori" i a

asseguren "respectar i tenir en compte totes aquestes qüestions a l'hora d'efectuar el seu retorn".

L'estudi ha de permetre, per exemple, saber quin era el lloc exacte original. "Sembla que serà un treball molt ben fet que ens permetrà conèixer més coses dels nostres avantpassats, que en el fons som nosaltres", apunta encuriosit Ribera. En el cas del Roc de la Marededéu, ja va ser traslladat abans i al segle XVIII se'n va fer un altar. "Són peces que poden tenir cinc o sis mil anys i cal tenir perspectiva", hi afegeix el monjo de Montserrat.

El calendari d'actuació

L'arqueòleg **Pablo Martínez** és la persona que va proposar el projecte de recuperació d'aquestes cinc esteles-menhirs al Museu Diocesà de Solsona. Anteriorment s'havia dedicat a l'estudi del conjunt dels Reguers de Seró, a Artesa de Segre. A l'equip tècnic també s'hi han implicat els restauradors **Aleix Barberà i Sílvia Marín**.

La primera fase del projecte Gegants immortals ha consistit en la recollida d'aques-

tes cinc esteles-estàtues menhir. Avui totes les peces es troben sobre taulons de fusta mòbils als baixos de la Casa Gran del Miracle. I al terreny on hi havia el Roc de la Marededéu hi han quedat les dues piles que subjectaven l'altar. Des del Museu han previst col·locar-hi un senyal al lloc per explicar al visitant "perquè no hi és, on ha anat i per a què".

Pel que fa al calendari de futur, el Museu té previst endegar la segona fase del projecte, la restauració, entre la primavera i l'estiu. I s'ha compromès amb els propietaris a retornar els elements en un període màxim de quatre anys. Es donarà així per finalitzat un projecte que compta amb el patrocini del Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Lleida i la gestió del Consell Comarcal del Solsonès.

Fruit de la trobada de diumenge, les diferents parts implicades s'han emplaçat a crear una taula per continuar el diàleg sobre el futur d'aquestes esteles-menhirs.

A Riudoms són més forts que el llamp

“Gent del Camp, gent del llamp”, diu la dita popular. Parla del caràcter i l’empenta dels habitants del camp de Tarragona per remuntar situacions imprevistes. Com en el cas dels parroquians de Riudoms. Vuit mesos després d’arreglar les campanes perquè tornessin a sonar, un llamp va provocar desperfectes a tota l’església per valor de 50.000 euros. Campanar inclòs. Aquest dilluns han engegat una **campanya de micromecenatge** amb el lema ‘+ forts que el llamp’.

“Hem triat un lema amb ganxo per mostrar que a Riudoms són més forts que el llamp que ha afectat el campanar; ens tornem a aixecar i tornem a remuntar”, explica **Josep Mateu**, rector de la parròquia de Sant Jaume. La descàrrega elèctrica **va caure** la nit del 8 al 9 de novembre. Es va cremar tota la instal·lació elèctrica i els mecanismes de les campanes, la megafonia i la il·luminació de l’església, la climatització de la capella del

Santíssim i també es van veure afectades la cúpula i l’interior del campanar.

Just feia pocs mesos que havien aconseguit fer **sonar de nou** les quatre campanes, que s’havien anat rovellant. “El mes de febrer vam recuperar els tocs històrics que Riudoms havien anat perdent”, explica Josep Mateu. El toc de difunts d’homes, el de difunts de dones, l’àngelus, els repics de festa major i els de diumenge. El rector recorda que la festa amb motiu d’aquesta recuperació “va ser molt popular perquè la gent l’esperava de feia moltíssims anys”.

Remuntar un desastre econòmic i emocional

Que vuit mesos més tard els hagi caigut un llamp “econòmicament ha sigut un desastre i emocionalment també”, valora Mateu. No només per la parròquia, sinó per tot

el poble. “El campanar és el símbol de tot Riudoms”. També l'església en el seu conjunt té valor patrimonial. El mes de juny va ser declarada **Bé Cultural d'Interès Nacional**. Amb la descàrrega elèctrica d'aquest novembre han quedat afectades les quatre campanes, la megafonia, la il·luminació i part de l'estructura interna del campanar. Per on començar?

El projecte de micromecenatge '**Ajuda'ns a recuperar el campanar. Fem que la Jacoba torni a dringar**' té com a objectiu recollir els 3.500 euros que costa arreglar la campana grossa en un termini de 50 dies. La parròquia l'ha triat com a element distintiu: “La Jacoba porta el nom del patró, anuncia l'arribada de les festes i és la que es veu des de la plaça”. Feia molts anys que no tocava i just al febrer l'havien recuperat.

Diumenge dia 2 han convocat un **esmorzar popular**, hi haurà guardioles als comerços i

també se sortejarà una pintura. “Som una parròquia activa i participativa”, explica el rector. El dia a dia de la parròquia de Sant Jaume de Riudoms inclou grups d'infants que es preparen per fer la primera comunió, grups Lifeteen, Alpha i Beta, confraries i també Càritas parroquial.

A la **pàgina web de la campanya** es poden fer donatius d'entre 5 i 500 euros. Cada donatiu tindrà una recompensa, des d'un imant, una ampolla de cava, una litografia de l'artista Jaume Queralt o fins a un sopar al campanar. Els donatius només es cobraran en cas d'arribar a l'objectiu de 3.500 euros. Si fossin superiors servrien per a arreglar la resta de campanes, igualment malmeses: la Immaculada, la Bonaventura i la Sebastiana. “Tan debò el micromecenatge vagi tan bé que puguem recuperar les altres”, conclou amb optimisme el rector.

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

+FortsQue ElLamp
RIUDOMS
ESMORZAR 09:00h.
A LA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA POPULAR
DIUMENGE 2 DE DESEMBRE
I BALLADA DE SARDANES
EL PREU DE 10€ INCLOU:
PA TORRAT
LLONGANISSA
CANSALADA
ARENGADA
AIGUA I VI

Organitza: CoHobera:

PARRÒQUIA ST JAUME DE RIUDOMS AJUNTAMENT DE RIUDOMS

'Afluents', el projecte d'acompanyament de l'Escola Pia per a famílies nouvingudes

Imaginen com seria que el tutor o tutora del seu fill volgués comunicar-se amb vostè però no aconseguissin entendre's per l'idioma? Com deu ser per una mare o un pare no estar assabentat de la propera festa escolar o dels deures que el fill ha de fer pel proper dia? Partint d'aquestes necessitats bàsiques i amb l'objectiu final de potenciar l'èxit escolar dels fills, l'**Escola Pia de Catalunya**, a través de la seva **Fundació Servei Solidari**, fa set anys que duu a terme el projecte '**Afluents**'.

"Afluents va néixer per oferir aprenentatge de català i castellà a mares i pares d'origen estranger", explica **M. José López**, responsable del projecte. A la Fundació Servei Solidari ja tenien projectes d'alfabetització però tot sovint veien com les dones estrangeres, que són les que ostenten la majoria de càrregues familiars, no podien assistir a les classes. "Vam de-

tectar que aquestes dones només tenien una franja lliure al dia, de 15 a 16:30 hores, la franja en que deixen els fills a l'escola després de dinar i fan temps fins a l'hora de recollir-los de nou. I la Fundació es va adaptar, amb allò de si 'Mahoma no va a la muntanya...'

Entrar a l'escola

El projecte va començar a oferir alfabetització dos dies per setmana dins l'escola, just a la franja lliure d'aquestes mares. "Moltes d'aquestes dones ja es quedaven xerrant fora de l'escola, fent temps", afirma López, "vam oferir la possibilitat que entressin a l'escola i aprofitessin per aprendre la llengua". Un dels avantatges del projecte, a més, és que poden assistir amb nadons a l'aula. "La majoria d'elles tenen infants de 0 a 3 anys al seu càrrec i en molts pocs llocs poden fer classe amb els infants". A Afluents ofereixen un espai de vetlla i alhora formació.

La formació va a càrrec de la Fundació Servei Solidari, experta en l'ensenyament de la llengua per a persones adultes i novingudes. La formació que ofereixen està molt adaptada a les necessitats de cada grup i persona ja que, recorda López, "podem tenir persones que saben el nostre alfabet però no coneixen l'idioma i d'altres que ni tan sols coneixen l'alfabet".

Potenciant l'èxit escolar dels fills

Fa set anys van iniciar el projecte a l'Escola Pia Sant Antoni, una escola que tenen ben a prop i que just tenia aquesta necessitat. Actualment Afluents ja s'ha estès a nou escoles de la ciutat de Barcelona, a l'Escola Pia Sant Antoni i a vuit escoles públiques

més dels barris de Ciutat Vella, Nou Barris, el Carmel o Trinitat Vella.

L'objectiu d'Afluents és doble. "Per una banda interessa l'aprenentatge de la llengua perquè és necessari per a qualsevol comunicació, però l'objectiu final és l'èxit escolar dels fills". El que pretenen és que les mares entrin a l'escola i la utilitzin com la resta de famílies que no tenen l'escull de la llengua.

I per fer-ho alfabetitzen a partir de contingut i vocabulari escolar. "Parlem amb cada escola perquè ens indiqui què necessiten, per exemple si la comunicació d'aquella escola amb les famílies és via agenda o via web". Tot això amb l'objectiu final de ser una part

més en l'educació dels fills. "Perquè quan arribin a casa els fills vegin que les seves famílies estan al dia i assabentades i això és un potencial d'èxit pels infants".

Afluents sempre s'inicia el mes d'octubre, com una oferta lliure i oberta de l'escola dos dies per setmana. I tot i pensar que una vegada assolides les competències lingüístiques el projecte s'hauria acabat, res més lluny de la realitat. "La majoria de mares segueixen, són mares que han trobat en Afluents un espai on no només aprendre la llengua sinó un espai per estar amb altres mares i fer comunitat.

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Fotografia: Pixabay.

Les adoratrius denuncien el tràfic de dones com una forma invisible de violència de gènere

L'any 1999 neix el '**Proyecto Esperanza**' com a resposta davant el creixement del tràfic de dones a l'Estat Espanyol. La congregació de Religioses Adoratrius va posar aleshores en marxa el projecte d'acollida integral per a dones víctimes d'explotació en la prostitució, servei domèstic, matrimonis forçats i altres feines en condicions d'esclavitud. Avui, Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència de Gènere, les adoratrius denuncien a través d'un comunicat que el tràfic de dones amb fins d'explotació "continua sent una forma invisible de violència de gènere".

Des de les Adoratrius afirmen que el tràfic d'éssers humans afecta de manera desproporcionada a dones i nenes a nivell global, motiu pel qual es considera com una manifestació de la violència de gènere. El 71%

de les víctimes de tràfic al món són dones (51%) i nenes (20%) i això és conseqüència directa de la situació de major vulnerabilitat a la qual es troben, fruit de la desigualtat, la discriminació i la violència en què estan exposades, pel fet de ser dones i nenes.

Projectes d'inserció

Ana Almarza, directora del 'Proyecto Esperanza' afegeix que "les diferents manifestacions de la violència de gènere s'interrelacionen, dones i nenes pateixen amb freqüència diferents formes de violència de manera simultània i/o consecutiva. Expliquen des del projecte que atenen cada any a una mitjana de 200 dones i que es troben amb molts casos en que la dona ha patit ja en origen i en trànsit a Europa situacions greus de violència de gènere com la mutilació genital, matrimonis forçats,

violència sexual, per acabar a Espanya sotmesa a tràfic amb fins d'explotació.

I per donar una oportunitat a totes aquestes dones que han patit tràfic les adoratrius han impulsat el projecte Wanawake Mujer, dirigit a donar suport a les alternatives productives i a facilitar la inserció laboral de dones supervivents de la violència de gènere. El projecte persegueix oferir una cadena de valor a tot el sistema des de la producció en origen fins a la seva manufactura en destí i la seva distribució local.

Sicar cat

A Catalunya les adoratrius desenvolupen des del 2002 el **programa SICAR cat**, que ofereix atenció integral a dones i infants víctimes del tràfic d'éssers humans (TEH) per a la seva recuperació i la restitució dels seus drets. Així mateix, promou el canvi social a través de la sensibilització i la denúncia d'aquesta greu violació de Drets Humans. I **ho fan** amb la intervenció directa a través de set dispositius residencials amb un total de dinou places, oferint també serveis de retorn, de salut, jurídics,

de formació i treball i d'atenció social, així com sensibilitzant a través de campanyes i fent incidència social.

Per apropar la realitat que les adoratrius treballen des de Sicar han organitzat un acte obert per a l'1 de desembre per compartir les conclusions que després d'anys d'acompanyament a dones han pogut copsar sobre l'impacte psicològic de la situació del tràfic de persones.

REDACCIÓ -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Ramon E. Carbonell, nou director de Càritas Diocesana de Sant Feliu

Nascut a Vilanova i la Geltrú al 1969 ha desenvolupat la seva tasca professional en l'àmbit de la gestió de centres educatius. Entre el 2009 i el 2011 va dur a terme tasques de cooperació en una escola en la segona província més pobre d'Argentina. Va ser coordinador de Càritas Interparroquial de Vilanova i la Geltrú de gener de 2012 a octubre de 2016, en que es va incorporar a l'estructura professional de Càritas Diocesana com a responsable de l'Àmbit de Desenvolupament Institucional. Ha estat conseller de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat des del mes de novembre de 2013.

CÀRITAS SANT FELIU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fundació Blanquerna impulsa l'Observatori Català de l'Economia Social

Aquesta setmana s'ha presentat l'Observatori de l'Economia Social, una iniciativa impulsada pel grup d'empreses de l'economia social Clade i la Fundació Blanquerna. Aquesta entitat s'ha creat amb la missió de generar coneixement sobre l'economia social i millorar-ne el posicionament. Amb aquest propòsit, els seus treballs de recerca tindran com a objectiu aprofundir en la rellevància del model de l'economia social davant dels reptes que planteja l'evolució de l'economia i de la societat.

BLANQUERNA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sant Joan de Déu publica un monogràfic digital i gratuït sobre bioètica

L'assistència sanitària, sociosanitària i social, així com la recerca biomèdica, generen freqüents conflictes de valors i dilemes ètics que exigeixen una reflexió serena i una resposta ètica adequada. La bioètica va arribar a Europa de la mà de l'Orde Hospitalari i ara aquest obre a tota la ciutadania un nou monogràfic gratuït i online on consultar la seva tasca i avenços en un àmbit en el qual han estat pioners i en el qual continuen apostant intensament per buscar sempre el bé i el respecte a la dignitat de les persones.

SANT JOAN DE DÉU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El director del Museu de Lleida confia que per la via civil demostraran la propietat dels 111 béns de la Franja
Ds, 24/11/2018 | El Món

Riudoms crea rutes escolars per conèixer la infància del seu fill il·lustre: Antoni Gaudí
Ds 24/11/2018 | Diari de Tarragona

La Capella de Santa Maria celebra 125 anys de música coral a Ripoll
Dg, 25/11/2018 | El 9Nou

Sor Lucía reuneix solidaritat per parar un tren
Dg, 25/11/2018 | Regió7

Un grup espanyolista intenta que el Papa actuï contra el procés
Dl, 26/11/2018 | El Nacional

Tres universitats catalanes obren una investigació per tal de conèixer els casos d'abús sexual infantil per part de l'Església
Dm, 27/11/2018 | Ra1

34 dies resant sense parar: l'estratègia per evitar que la policia deporti una família
Dc, 28/11/2018 | 324

El bisbe de Lleida haurà de declarar per litigi amb Barbastre
Dv, 30/11/2018 | La Vanguardia

Dilluns 3 de desembre

- **Jonàs. Seminari a càrrec de Jordi Cornudella.** Des de dilluns 3 a les 18:30 a dilluns 17 a les 20 h. Organitza Institut d'Humanitats de Barcelona. Centre de Cultura Contemporània de Barcelona.

- **La llei mordassa amb Albert Elfa Canut, Joan Baucells Lladós i Luca Gervasoni Vila.** 19 h. Cristianisme i Justícia. Barcelona.

Dimecres 5 de desembre

- **Ramon Llull: acte acadèmic.** 12 h. Seminari Conciliar de Barcelona.

Dijous 6 de desembre

- **Recés d'Advent per a joves.** De dijous a diumenge. Organitza Delegació de Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida. Monestir de Poblet.

Divendres 7 de desembre

- **Recés de Nadal.** Des de divendres a les 13 h fins diumenge a les 13 h. Cova de Sant Ignasi. Manresa.

Dissabte 8 de desembre

- **Visita al Monestir de Sant Daniel.** De 11 a 12:30 h. Girona.
- **Taller monàstic.** Des de dissabte a les 12 h fins diumenge a les 16 h. Montserrat.

Diumenge 9 de desembre

- **Els diorames.** 11 a 12:45 h. Monestir de Santa Maria de Solius, Santa Cristina d'Aro.

- **Les llegendes de Poblet.** 11:30 h. Monestir de Santa Maria de Poblet. Vimbodí.
- **Murals divins.** 12:30 h. Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Barcelona.

- **Els tres corals, concert d'orgue amb Bernat Bailbé.** 19 h. Oratori de Sant Felip Neri.

Fundació Pere Tarrés @Fundperetarres

"El pessebre sempre ha estat una contextualització del naixement de Jesús i ara hi ha pessebres més conceptuals en altres llengüatges" explica Enric Benavent, professor de la Facultat Pere Tarrés a @basicsbtv

21:12 · 26 nov. 18

Escola Pia Catalunya @escolapiacat

FELIÇ SANT JOSEP DE CALASSANÇ!!!

10:35 · 27 nov. 18

La Salle Catalunya @LaSalleCat

#ProgramesLaSalle. A #LaSalle potenciem la creativitat dels nostres alumnes a través del nostre Programa #Crea, destinat al desenvolupament de la intel·ligència lateral i present en totes les etapes educatives dels nostres centres. #MiraMésEnllà #SomLaSalle #300LaSalle

19:30 · 26 nov. 18

Papa Francesc @PapaFrancesc

.@Pontifex: "L'Església ens convida, aquesta setmana, a preguntar-nos: com m'agradaria que em trobés el Senyor quan em cridi? #SantaMarta

12:06 · 27 nov. 18

Justícia i Pau @JusticiaiPau

Un miner de l'RDC només rep el 2% del preu per kg de coltan que es paga al mercat internacional. T'animes a donar-los veu? Ajuda'ns a finançar el nostre projecte! ca.goteo.org/project/confli... #ConflictMinerals

Fiare a Catalunya i 3 més

14:22 · 28 nov. 18

La Sagrada Família @sagradafamilia

Els detalls marquen la diferència! Per això, avui us fem una selecció de detalls arquitectònics de la #SagradaFamilia.

Esperem que us agradin

9:32 · 27 nov. 18

Maristes Catalunya @MaristesCat

Á. Sepúlveda: "Bàsic q els educadors maristes estiguin compromesos amb la prevenció i la protecció de l'#abússexual"

19:59 · 27 nov. 18

Resum en paper de la setmana. Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat
Catalunya Religió és una iniciativa de l'Associació Cercle d'Estudis Conciliars

Director: Jordi Llisterra i Boix.

Junta directiva: Eduard Ibañez, Carles Armengol, Manel Manonelles.

Redacció: Joan B. Galí, Laura Mor Iriarte i Glòria Barrete Vélez.

Consell de Redacció: Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Alba Sabaté.

Adreça: Carrer dels Lledó 11, 08002 de Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

